

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 496

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
94.	— Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru finanțarea din fonduri europene a unor programe naționale	2–3
451.	— Hotărâre pentru aprobarea Notei de fundamentare referitoare la necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „VIZIUNE 2020”	4–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
2.139.	— Ordin al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației pentru abrogarea articolului 7 din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.881/2019 privind instituirea măsurii de sprijin, constând în acordarea unor ajutoare de stat și ajutoare <i>de minimis</i> pentru Sprijinirea specializării inteligente în regiunile mai puțin dezvoltate selectate ca pilot în cadrul inițiativei „DG Regio pentru regiuni mai puțin dezvoltate” prin Programul operațional regional 2014—2020.....	7
4.311.	— Ordin al ministrului educației și cercetării privind extinderea unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială din comuna Ocnîța	8
4.312.	— Ordin al ministrului educației și cercetării privind extinderea unității de învățământ preuniversitar de stat Grădinița cu program prelungit nr. 1 din municipiul Carei	8–9
4.313.	— Ordin al ministrului educației și cercetării privind extinderea unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială nr. 1 din comuna Izvoarele	9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
Decizia nr. 4 din 20 ianuarie 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....		10–15

ORDONAŢE ŞI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAŢĂ DE URGENŢĂ

privind unele măsuri pentru finanţarea din fonduri europene a unor programe naţionale

În contextul acţiunilor de relansare economică este necesară şi urgentă aprobarea unor programe naţionale care privesc categorii sociale considerate prioritare în ceea ce priveşte îmbunătăţirea accesului la standarde de educaţie superioară, susţinerea antreprenoriatului, a structurilor de economie socială şi a altor iniţiative ale mediului de afaceri şi măsuri active de ocupare a forţei de muncă, digitalizarea activităţilor desfăşurate de mediul de afaceri, inclusiv dezvoltarea de competenţe digitale ale forţei de muncă, acţiuni care sunt de importanţă strategică naţională.

În ultimii ani, procesul de informatizare a instituţiilor şi autorităţilor publice s-a dezvoltat în funcţie de politicile şi de posibilităţile acestora de accesare a finanţărilor propriilor proiecte şi mai puţin într-o manieră integrată. Această tendinţă a creat premisele dezvoltării unor sisteme „izolate” care au rezolvat probleme interne ale instituţiilor sau probleme punctuale fără a urmări o viziune de ansamblu sau îndeplinirea obiectivelor strategice, inclusiv din punctul de vedere al livrării de servicii publice electronice către cetăţean.

Având în vedere impactul economic negativ al pandemiei COVID-19, este imperios necesar ca aceste programe naţionale să fie finanţate din fonduri europene şi trebuie asumate de Guvernul României, întrucât au un puternic impact economic şi social la nivelul întregii societăţi civile.

În contextul actual generat de pandemia COVID-19 sunt necesare identificarea şi implementarea unor măsuri pentru limitarea aspectelor negative şi relansarea economică. Aceasta este o acţiune urgentă şi a fost generată de o situaţie extraordinară, respectiv instituirea, prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgenţă pe teritoriul României, prelungită prin Decretul nr. 240/2020, de măsuri urgente, cu caracter excepţional, în domeniul social şi economic, pentru limitarea infectării cu coronavirusul SARS-CoV-2 în rândul populaţiei, care ar fi avut un impact deosebit de grav, în principal asupra dreptului la viaţă şi, în subsidiar, asupra dreptului la sănătate al persoanelor. În contextul restricţiilor impuse de starea de urgenţă, menţinute parţial în perioada stării de alertă instituite prin Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea şi combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, aproximativ 1.100.000 de persoane şi-au pierdut locul de muncă sau se află în şomaj tehnic, astfel că este necesar ca problema să fie abordată la nivel naţional, prin acţiuni integrate, cu impact larg şi vizibil pe termen scurt şi mediu.

Măsurile identificate este necesar să fie implementate în regim de urgenţă, începând cu data intrării în vigoare a ordonanţei de urgenţă, pentru a limita efectele economice negative generate de pandemia COVID-19, respectiv limitarea pierderii locurilor de muncă, crearea urgentă de noi oportunităţi, susţinerea antreprenoriatului, susţinerea de investiţii în domeniul cercetării, dezvoltării, inovării, precum şi asigurarea unor măsuri active pentru dezvoltarea serviciilor de asistenţă comunitară pentru persoanele vârstnice.

Ca urmare a pandemiei COVID-19 provocările curente sunt legate de relansarea economică şi în acest sens sunt prioritare şi de extremă urgenţă măsuri privind păstrarea locurilor de muncă, îmbunătăţirea accesului la ocupaţie, ocupare şi reinserţie profesională, dezvoltarea competenţelor angajaţilor şi iniţiativa locuri de muncă pentru tineri, măsuri de integrare pe piaţa muncii a studenţilor, corelate cu susţinerea antreprenoriatului, a structurilor de economie socială şi a altor iniţiative ale mediului de afaceri, astfel încât sistemul să fie capabil să ofere oportunităţi unui număr cât mai mare de persoane aflate în căutarea unui loc de muncă.

Comisia Europeană a arătat că este important ca statele membre să asigure o balanţă între acţiunile urgente şi reformele structurale, cu elemente de asigurare a durabilităţii, în contextul măsurilor de redresare, dar şi cu privire la investiţiile care trebuie făcute în viitor.

Ținând cont de faptul că toate aceste măsuri trebuie incluse la finanţare în regim de urgenţă în cadrul unor programe naţionale care vizează anumite categorii de beneficiari sau un anumit domeniu economic şi/sau social pentru a asigura relansarea activităţii economico-sociale ca urmare a pandemiei COVID-19,

deoarece reglementările legale în vigoare, interne şi internaţionale, şi necesitatea asigurării cadrului legal şi a condiţiilor necesare realizării obiectivelor şi a obligaţiilor asumate de către România reprezintă contextul care impune reglementarea în regim de urgenţă a unor măsuri pentru implementarea proiectelor/programelor naţionale cu finanţare din fonduri europene, care vor contribui la evitarea riscului de dezangajare pentru anul 2020, iar în lipsa luării măsurilor legislative propuse va continua creşterea numărului de persoane care îşi pierd locul de muncă sau intră în şomaj tehnic, nu se vor putea lua măsuri active de ocupare a forţei de muncă, va creşte numărul de persoane care apelează la servicii de asistenţă comunitară, iar aceste servicii nu vor putea asigura asistenţa unui număr tot mai mare de solicitanţi, luând în considerare şi faptul că din cauza creşterii preţurilor va creşte şi numărul persoanelor vârstnice care vor apela la servicii de asistenţă comunitară,

având în vedere că elementele sus-menţionate vizează interesul public şi strategic, sunt o prioritate a Programului de guvernare şi constituie o situaţie de urgenţă şi extraordinară, care contribuie substanţial la relansarea economică şi fără de care relansarea economică s-ar desfăşura îngreunat şi fără rezultate vizibile pe termen scurt şi mediu, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanţei de urgenţă.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanţă de urgenţă.

Art. 1. — Prezenta ordonanţă de urgenţă reglementează cadrul general privind aprobarea finanţării din fonduri europene a programelor naţionale aferente următoarelor domenii:

a) integrare pe piaţa muncii a categoriilor sociale considerate prioritare la nivel naţional;

b) susţinerea antreprenoriatului, a structurilor de economie socială şi a altor iniţiative ale mediului de afaceri;

c) digitalizarea activităţilor desfăşurate de mediul de afaceri, inclusiv dezvoltarea de competenţe digitale ale forţei de muncă;

d) măsuri active de ocupare a forţei de muncă;

e) măsuri active pentru dezvoltarea serviciilor de asistență comunitară pentru persoanele vârstnice;

f) investiții în domeniul cercetării, dezvoltării și inovării.

Art. 2. — (1) Programele naționale care se supun aprobării în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie în concordanță cu legislația europeană și națională aplicabilă;

b) să respecte regulile de eligibilitate stabilite prin regulamentele europene și legislația națională, precum și regulile de eligibilitate specifice ale programului operațional din care urmează a fi asigurată finanțarea;

c) să contribuie la atingerea obiectivelor specifice ale programului operațional;

d) să fie în concordanță cu indicatorii obiectivelor specifice ale programului operațional în care urmează să fie incluse la finanțare;

e) să se încadreze în prioritățile de investiții ale programului operațional din care urmează a fi asigurată finanțarea;

f) să aibă acordurile și avizele necesare, conform legislației în domeniul mediului, după caz;

g) să respecte legislația în domeniul ajutorului de stat.

(2) În funcție de activitățile și categoriile de proiecte care pot fi finanțate în cadrul programului național, acesta se supune procedurii de evaluare de mediu, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările ulterioare, după caz.

(3) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) se face de către autoritatea de management pentru programul operațional în cadrul căruia se propun la finanțare proiectele incluse în programul național în cauză, cu respectarea regulilor de selecție, evaluare, contractare și monitorizare aferente, cu încadrarea în limita sumelor alocate în acest scop în cadrul programului.

Art. 3. — (1) Programele naționale cu finanțare din fonduri europene se stabilesc și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Fondurilor Europene și a ministerelor care au atribuții în implementarea domeniilor prevăzute la art. 1, după caz.

(2) Hotărârea Guvernului stă la baza deciziilor de introducere la finanțare în cadrul programelor operaționale a programelor naționale reglementate potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Hotărârea Guvernului pentru aprobarea unui program național, prevăzută la alin. (2), cuprinde:

a) denumirea programului național;

b) valoarea programului național și sursele de finanțare;

c) durata programului național;

d) obiectivul programului național și indicatorii de rezultate și de eficiență;

e) categorii de activități și beneficiari eligibili;

f) concluziile evaluării adecvate de mediu și impactul asupra mediului, după caz;

g) cerințe privind regulile de ajutor de stat, după caz;

h) programul operațional în cadrul căruia se finanțează programul național supus aprobării;

i) alte prevederi necesare pentru operaționalizarea programului național.

(4) La stabilirea valorii programelor naționale, care urmează a fi incluse la finanțare din fonduri europene, se iau în considerare fondurile disponibile cu această destinație din bugetul programului operațional, precum și contribuția națională din bugetul de stat/bugetele locale și cheltuielile neeligibile care urmează a fi finanțate potrivit legii.

Art. 4. — (1) În condițiile aprobării unui program național conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, autoritatea de management pentru programul operațional în cadrul căruia se finanțează proiectele din cadrul aceluia program național este autorizată să ia măsurile necesare pentru modificarea programului operațional, dacă este cazul.

(2) Beneficiarii proiectelor finanțate în cadrul programului național inclus la finanțare din fonduri europene trebuie să aibă capacitatea administrativă și financiară necesară pentru a asigura implementarea proiectelor.

(3) Controlul și monitorizarea implementării proiectelor din cadrul programului național incluse la finanțare din fonduri europene revin autorității de management al programului operațional respectiv, potrivit prevederilor legislației naționale și europene aplicabile și contractelor de finanțare încheiate cu beneficiarii și, respectiv, potrivit prevederilor hotărârii Guvernului pentru aprobarea programului național, după caz.

Art. 5. — Acoperirea eventualelor depășiri ale limitelor maxime care pot fi suportate din alocațiile programelor operaționale prin mecanismul legal de supracontractare, ca urmare a includerii la finanțare a unor programe naționale, se asigură din bugetul de stat, prin bugetul ordonatorului principal de credite din care face parte programul operațional, dacă programele naționale nu pot fi incluse la finanțare din fonduri externe nerambursabile în perioada de programare 2021—2027.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul fondurilor europene,

Ioan Marcel Boloș

p. Ministrul muncii și protecției sociale,

Tudor Polak,

secretar de stat

Ministrul educației și cercetării,

Cristina Monica Anisie

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Notei de fundamentare referitoare la necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „VIZIUNE 2020”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Nota de fundamentare referitoare la necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „VIZIUNE 2020”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea proiectului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne, în limita

sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, și Inspectoratul General de Aviație al Ministerului Afacerilor Interne răspund de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 4 iunie 2020.
Nr. 451.

ANEXĂ

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

referitoare la necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „VIZIUNE 2020”

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (IGSU) este o instituție publică, aflată în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență, cu statut militar, pilon principal al Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență (SNMSU), care asigură prevenirea, pregătirea și răspunsul în situații de urgență.

IGSU asigură, la nivel național, punerea în aplicare într-o concepție unitară a legislației în vigoare în domeniile apărării vieții, bunurilor și a mediului împotriva incendiilor și dezastrelor, precum și al realizării măsurilor de protecție civilă și gestionarea situațiilor de urgență.

În calitate de integrator al SNMSU, creat în 2004, IGSU coordonează acțiunile instituțiilor implicate în managementul situațiilor de urgență, asigurând și funcția de punct național de contact în relația cu organizațiile internaționale guvernamentale și neguvernamentale cu responsabilități în domeniu.

Inspectoratul General de Aviație al MAI (IGAv) este componentă a Sistemului Național de Servicii Medicale de Urgență și desfășoară activități în cooperare cu SMURD și IGSU, ca operator aerian medical pentru Ministerul Sănătății.

Necesitatea de adaptare dinamică și succesivă, care să asigure abordarea multidisciplinară a riscurilor, integrarea intervențiilor de descarcerare, CBRN, pirotehnice, căutare-salvare din medii ostile vieții, acordarea primului ajutor calificat, este principala problemă a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență în acest context economic, social, tehnologic.

Prioritățile de consolidare și dezvoltare ale Inspectoratului General pentru Situații de Urgență sunt generate de procesele de schimbare care dinamizează și influențează pozitiv sau negativ evoluția societății românești și au fost transpuse în Strategia de consolidare și dezvoltare a Inspectoratului General

pentru Situații de Urgență pentru perioada 2016—2025, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 951/2016, prin obiectivele generale și specifice, respectiv rezultatele așteptate.

Prioritățile IGSU includ activități specifice pentru realizarea capacității operaționale și de răspuns necesare managementului situațiilor de urgență, reducerii impactului factorilor de risc, concomitent cu creșterea gradului de dotare pentru oferirea unui răspuns credibil în procesul de restabilire a stării de normalitate după dezastre.

Două dintre rezultatele așteptate din cadrul obiectivului general nr. 3: Consolidarea și dezvoltarea capacității operaționale și de răspuns din Strategia de consolidare și dezvoltare a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență pentru perioada 2016—2025 sunt reducerea timpului de răspuns, respectiv limitarea consecințelor situațiilor de urgență (scăderea numărului de victime și limitarea patrimoniului afectat).

Potrivit studiilor internaționale în domeniu¹, numărul persoanelor decedate și valoarea pagubelor înregistrate sunt dependente de timpul de răspuns.

În prezent, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență se află în imposibilitatea atingerii celor două rezultate, din cauza dotării insuficiente și inadecvate cu mijloace tehnice și echipamente necesare asigurării unui răspuns eficient în situații de urgență/dezastre și evenimente HILP (High Impact Low Probability), cele mai importante dintre acestea fiind:

— numărul insuficient de mijloace tehnice moderne, care să asigure intervenția rapidă și eficientă. Cele existente sunt relativ vechi și uzate și nu pot asigura eficiența operațională, viteza de reacție, fiabilitate în funcționare și securitatea personalului care încadrează aceste mijloace tehnice;

¹ <https://www.epsu.org/sites/default/files/article/files/6367-lts-about-time-LOW-RES2.pdf>

— numărul insuficient al materialelor, utilajelor, accesoriilor de primă necesitate la intervenții care să asigure eficiența și rapiditate, precum și securitatea personalului operativ.

Deficiențele menționate anterior conduc la cheltuieli ridicate de întreținere și reparații curente impuse de starea tehnică și de vechimea mijloacelor tehnice și a echipamentelor pentru menținerea acestora în stare de operativitate și dificultăți majore în obținerea avizelor de inspecție tehnică periodică, în special din cauza gradului mare de poluare și a caracteristicilor reduse de frânare.

În ceea ce privește structura de aviație a Ministerului Afacerilor Interne, în prezent IGAV dispune de 22 de aeronave (20 elicoptere și 2 avioane) reprezentând un grad general de asigurare de 56% față de totalul prevăzut în Strategia Dezvoltării Aviației Ministerului Afacerilor Interne. Vechimea acestora (a elicopterelor deja existente) se încadrează între 1 și 45 de ani (începând cu anul 1973 — ultima achiziție cu anul de fabricație în 2017), 6 sunt de tip Mi-8/Mi-17 (vechime între 29 și 47 de ani) de producție sovietică, 2 sunt de tip IAR-316B (vechime între 34 și 40 de ani) de producție românească sub patent francezesc, 12 sunt de tip EC-135/H-135 (vechime între 2 ani și 16 ani) produse de Airbus Helicopters.

Aeronavele sunt dispuse în 5 unități speciale de aviație (București, Cluj, Caransebeș, Tulcea, Iași) și 8 puncte de operare aeromedicală (București, Craiova, Arad, Jibou, Târgu Mureș, Iași, Galați, Constanța).

Flota de aeronave existentă în cadrul Inspectoratului General de Aviație asigură efectuarea unei game variate de misiuni, dar cea mai mare parte a acestora o reprezintă intervenția în situații de urgență (80—85% din totalul misiunilor).

Din totalul de 14 elicoptere ușoare aflate în dotare, 10 sunt destinate executării misiunilor aeromedicale în cadrul celor 8 puncte de operare aeromedicale.

La fiecare punct de operare aeromedicală este dispus un elicopter. Din experiența dobândită până în prezent, având în vedere că la fiecare 800/1.000 de ore de funcționare un elicopter se află în lucrări de mentenanță (pentru cca 2 luni), este necesar a fi asigurate 2—3 elicoptere (back-up) la o flotă de 10 elicoptere.

Pentru eficientizarea intervențiilor în situații de urgență este necesară completarea deficitului de elicoptere, înființarea a 3 puncte aeromedicale pentru operarea în zona montană, concomitent cu creșterea nivelului de pregătire și instruire a personalului navigant. Astfel, a fost identificată ca o primă nevoie achiziționarea a 6 elicoptere ușoare multifuncționale echipate pentru operare în zona montană și a 6 elicoptere medii-grele multifuncționale echipate corespunzător pentru intervenții în situații de urgență atât în zona Mării Negre, cât și pe teritoriul național.

Elicopterele ușoare au ca destinație căutarea-salvarea din mediul montan și executarea misiunilor aeromedicale solicitate. Din cele cu care se execută în prezent astfel de misiuni, doar unul singur dispune de capacități necesare pentru troliere, iar cele prevăzute a fi achiziționate vor fi echipate toate cu sistem de troliere pentru îndeplinirea misiunilor de căutare-salvare din zone greu accesibile.

Prin achiziționarea a 6 elicoptere ușoare multifuncționale și dispunerea acestora în unitățile aeromedicale existente și în cele ce se vor înființa în zona montană va crește numărul intervențiilor pentru acordarea asistenței medicale de urgență și transportul victimelor în stare gravă la unitățile spitalicești cu cel puțin 20% (peste 700 de misiuni), beneficiul fiind cuantificat în numărul de victime care vor avea acces la asistență medicală de urgență într-un timp mai scurt de intervenție.

Totodată, elicopterele ce se vor achiziționa vor asigura atât continuitatea intervențiilor în punctele de operare aeromedicală prin înlocuirea celor ce se află în lucrări de mentenanță planificată, cât și instruirea personalului navigant în cadrul Detașamentului de Instruire și Perfecționare.

Astfel, cu o flotă de 16 elicoptere ușoare multifuncționale se vor asigura atât serviciul continuu în cele 11 puncte de operare aeromedicală (cu 14 elicoptere, din care 3 sunt de back-up pentru perioadele de efectuare a mentenanței), cât și instruirea continuă a personalului navigant (cu 2 elicoptere).

Elicopterele medii/grele sunt utilizate în misiuni precum: stingerea incendiilor, căutare-salvare, evacuare personal, transport personal și materiale, asistență medicală pentru victime multiple și evacuare.

Cele 6 elicoptere tip Mi8/17, aflate în dotarea Inspectoratului General de Aviație, au o vechime foarte mare (între 29 și 47 de ani) și o echipare ce nu permite executarea întregii game de misiuni în situații de urgență. Mai mult, în viitorul apropiat, ele vor ieși din serviciu ca urmare a expirării resursei tehnice totale, fiind incertă posibilitatea prelungirii resursei acestora.

În prezent, România nu dispune de nicio aeronavă echipată corespunzător care să poată executa misiuni de căutare-salvare pe mare.

Ca primă necesitate, se vor achiziționa 6 elicoptere medii/grele multifuncționale destinate intervențiilor în situații de urgență, 3 dintre ele echipate pentru misiuni pe mare și 3 pentru misiuni de uscat. Elicopterele vor fi dispuse în unitățile speciale de aviație existente și vor asigura și instruirea continuă a personalului navigant.

Necesitatea achiziționării elicopterelor a fost transpusă inclusiv în Memorandumul cu tema: „Punerea în stare de disponibilitate, modernizare și dotare a componentei de aviație din Ministerul Afacerilor Interne (MAI) și Ministerul Apărării Naționale (MAPN), pentru executarea în comun a misiunilor în situații de urgență și inițierea unui program de investiții privind achiziția mijloacelor de mobilitate aeriană multirol capabile de intervenții specifice de căutare-salvare la nivel național”, aprobat de Guvernul României.

Pentru soluționarea deficiențelor menționate și atingerea celor două rezultate, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență în parteneriat cu Inspectoratul General de Aviație al MAI a propus spre finanțare proiectul „VIZIUNE 2020”, prin intermediul Programului operațional Infrastructură mare — obiectivul specific 5.2 — „Creșterea nivelului de pregătire pentru o reacție rapidă și eficientă la dezastre a echipajelor de intervenție”, unde IGSU este solicitant eligibil².

Proiectul de investiții „VIZIUNE 2020” vizează achiziția de mijloace tehnice și echipamente specifice și are ca indicator reducerea timpului de răspuns.

Pentru finanțarea achiziției de mijloace tehnice și echipamente vor fi utilizate fonduri europene nerambursabile, prin intermediul Programului operațional Infrastructură mare.

Obiectivul general al proiectului de investiții „VIZIUNE 2020” este de a dezvolta și consolida capacitatea de răspuns la dezastre și la evenimente HILP (High Impact Low Probability) a autorităților responsabile, prin dezvoltarea următorilor piloni strategici: terestru, maritim, aerian, respectiv comandă și control, și constă în achiziționarea de mijloace tehnice și echipamente pentru dotarea autorităților responsabile.

² <https://www.epso.org/sites/default/files/article/files/6367-lts-about-time-LOW-RES2.pdf>;

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/771245/response-times-fires-england-1718-hosb0119.pdf;

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/6234/1778745.pdf.

Proiectul este localizat pe toată suprafața României, întrucât Inspectoratul General pentru Situații de Urgență are prin structura sa organizatorică unități teritoriale subordonate în fiecare județ al țării.

Bugetul total al proiectului este de 3.263.410 mii lei, din care:
— 2.767.255 mii lei reprezentând finanțare din fonduri externe nerambursabile — 84,8%;

— 489.511 mii lei reprezentând cofinanțare — 15%;

— 6.644 mii lei reprezentând cheltuieli neeligibile — 0,2%.

Principalul rezultat al implementării proiectului de investiții „VIZIUNE 2020” este reducerea timpului de răspuns de la 13 minute și 50 secunde (raportat la nivelul anului 2018) la

12 minute și 6 secunde raportat la finalul anului 2022, datorită atât performanțelor tehnice superioare ale mijloacelor tehnice achiziționate, cât și modului eficient de coordonare și de realizare a intervențiilor.

Achiziția de tehnică și echipamente prin proiectul de investiții „VIZIUNE 2020” va permite atingerea unui grad de dotare de 80% a tehnicii de intervenție aflate în durată normală de exploatare.

Prin implementarea proiectului, valoarea pagubelor materiale și rata mortalității vor fi diminuate datorită reducerii timpului de răspuns³, în baza rezultatelor studiilor internaționale.

CARACTERISTICI PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai proiectului de investiții „VIZIUNE 2020”

Titular: Ministerul Afacerilor Interne

Beneficiar: Inspectoratul General pentru Situații de Urgență
Inspectoratul General de Aviație al M.A.I.

Amplasament: strada Banu Dumitrache nr. 2, sectorul 2, București
Calea Ion Zăvoi nr. 14, sectorul 1, București

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri valabile la martie 2020; 1 euro = 4,81 lei)	mii lei	3.263.410
din care:		
— Inspectoratul General pentru Situații de Urgență	mii lei	2.240.486
— Inspectoratul General de Aviație al M.A.I.	mii lei	1.022.924
➤ Eșalonarea proiectului de investiții		
Anul I	mii lei	620.000
Anul II	mii lei	620.000
Anul III	mii lei	620.000
Anul IV	mii lei	620.000
Anul V	mii lei	620.000
Anul VI	mii lei	163.410
Capacități totale:		
Autospecială descarcerare	buc. (cpl)	60
Container cu echipamente individuale de protecție	buc. (cpl)	49
Autocamion cu sistem hidraulic de încărcare/ descărcare cu cârlig	buc. (cpl)	63
Autospecială de stingere cu apă și spumă 4.000 l	buc. (cpl)	276
Autospecială de stingere cu apă și spumă 10.000 l	buc. (cpl)	200
Centru de comunicații pentru punctul de comandă mobil mediu	buc. (cpl)	33
Autoplatformă	buc. (cpl)	18
Autospecială de primă intervenție pentru lucrul cu apă la înaltă presiune și hidroperforare	buc. (cpl)	42
Navă multirol	buc. (cpl)	1
Șalupă multirol	buc. (cpl)	3
Centrul Național de Răspuns la Dezastre	buc.	1
Elicopter ușor	buc. (cpl)	6
Elicopter mediu/greu uscat	buc. (cpl)	3
Elicopter mediu/greu maritim	buc. (cpl)	3
din care:		
— Inspectoratul General pentru Situații de Urgență		
Autospecială descarcerare	buc. (cpl)	60
Container cu echipamente individuale de protecție	buc. (cpl)	49
Autocamion cu sistem hidraulic de încărcare/descărcare cu cârlig	buc. (cpl)	63
Autospecială de stingere cu apă și spumă 4.000 l	buc. (cpl)	276
Autospecială de stingere cu apă și spumă 10.000 l	buc. (cpl)	200

³ <https://www.epso.org/sites/default/files/article/files/6367-Its-about-time-LOW-RES2.pdf>;

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/771245/response-times-fires-england-1718-hosb0119.pdf;

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/6234/1778745.pdf.

Centru de comunicații pentru punctul de comandă mobil mediu	buc. (cpl)	33
Autoplatformă	buc. (cpl)	18
Autospecială de primă intervenție pentru lucrul cu apă la înaltă presiune și hidroperforare	buc. (cpl)	42
Navă multirol	buc. (cpl)	1
Șalupă multirol	buc. (cpl)	3
Centrul Național de Răspuns la Dezastre	buc.	1

— Inspectoratul General de Aviație al M.A.I.

Elicopter ușor	buc. (cpl)	6
Elicopter mediu/greu uscat	buc. (cpl)	3
Elicopter mediu/greu maritim	buc. (cpl)	3

Durata totală de execuție a proiectului investiției	luni	63
---	------	----

Finanțarea investiției

Finanțarea proiectului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, DEZVOLTĂRII ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

pentru abrogarea articolului 7 din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.881/2019 privind instituirea măsurii de sprijin, constând în acordarea unor ajutoare de stat și ajutoare de *minimis* pentru Sprijinirea specializării inteligente în regiunile mai puțin dezvoltate selectate ca pilot în cadrul inițiativei „DG Regio pentru regiuni mai puțin dezvoltate” prin Programul operațional regional 2014—2020

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizele Consiliului Concurenței comunicate cu adresele nr. 5.861 din 14.05.2019 și nr. 6.413 din 19.05.2020,

în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 7 din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.881/2019 privind instituirea măsurii de sprijin, constând în acordarea unor ajutoare de stat și ajutoare de *minimis* pentru Sprijinirea specializării inteligente în regiunile mai puțin dezvoltate selectate ca pilot în cadrul inițiativei „DG Regio pentru regiuni mai puțin

dezvoltate” prin Programul operațional regional 2014—2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 14 iunie 2019, se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Mariana Cotoi,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind extinderea unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială din comuna Ocnița**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare prevederile art. 25 alin. (2) din Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.235/2018 pentru aprobarea Metodologiei privind fundamentarea cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat, evidența efectivelor de antepreșcolari, preșcolari și elevi școlarizați în unitățile de învățământ particular, precum și emiterea avizului conform în vederea organizării rețelei unităților de învățământ preuniversitar pentru anul școlar 2019—2020, cu modificările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, luând în considerare prevederile din anexa nr. 5 a Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 27 din 17.12.2019, în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Începând cu anul școlar 2020—2021, activitatea de învățământ a unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială din comuna Ocnița, acreditată prin efectul legii, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, se va desfășura și în sediul din Strada Florilor nr. 5, comuna Ocnița, județul Dâmbovița.

(2) În anul școlar 2020—2021, Școala Gimnazială din comuna Ocnița va funcționa cu următoarele structuri: Grădinița cu program normal nr. 1, Grădinița cu program normal nr. 2, Grădinița cu program normal nr. 3.

(3) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Grădinița cu program normal nr. 3 din comuna Ocnița are o capacitate maximă de școlarizare de 2 formațiuni de studiu într-un singur schimb.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială din comuna Ocnița își păstrează statutul de unitate de învățământ acreditată, înscrisă în Registrul național al unităților de învățământ preuniversitar acreditate.

Art. 3. — Direcția generală învățământ preuniversitar din Ministerul Educației și Cercetării, unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială din comuna Ocnița, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 21 mai 2020.
Nr. 4.311.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind extinderea unității de învățământ preuniversitar de stat Grădinița cu program prelungit nr. 1 din municipiul Carei**

Având în vedere prevederile art. 22² alin. (1), (3), (4) și (5) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile art. 31 din Metodologia de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 22/2007,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare prevederile din anexa nr. 3 a Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 2 din 12.02.2020,

în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Începând cu anul școlar 2020—2021, activitatea de învățământ a unității de învățământ preuniversitar de stat Grădinița cu program prelungit nr. 1 din municipiul Carei, acreditată prin efectul legii, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, se va desfășura și în sediul din strada Liszt Ferencz nr. 5, municipiul Carei, județul Satu Mare.

(2) În anul școlar 2020—2021, Grădinița cu program prelungit nr. 1 din municipiul Carei va funcționa cu următoarea structură: Grădinița cu program prelungit nr. 5 din municipiul Carei, Strada Nuferilor nr. 18, respectiv Grădinița cu program prelungit nr. 7 din municipiul Carei, strada Traian nr. 126.

(3) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Grădinița cu program prelungit nr. 1 din municipiul Carei are o capacitate maximă de școlarizare de 12 formațiuni de studiu într-un singur schimb.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Grădinița cu program prelungit nr. 1 din municipiul Carei își păstrează statutul de unitate de învățământ acreditată, înscrisă în Registrul național al unităților de învățământ preuniversitar acreditate.

Art. 3. — Direcția generală învățământ preuniversitar din Ministerul Educației și Cercetării, unitatea de învățământ preuniversitar de stat Grădinița cu program prelungit nr. 1 din municipiul Carei, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Satu Mare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 21 mai 2020.
Nr. 4.312.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind extinderea unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială nr. 1 din comuna Izvoarele

Având în vedere prevederile art. 222 alin. (1), (3), (4) și (5) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare prevederile din anexa nr. 4 a Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 28 din 20.12.2019,

în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Începând cu anul școlar 2020—2021, activitatea de învățământ a unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială nr. 1 din comuna Izvoarele, acreditată prin efectul legii, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, se va desfășura și în sediul din strada Drumul Poștii nr. 10, comuna Izvoarele, județul Giurgiu.

(2) În anul școlar 2020—2021, Școala Gimnazială nr. 1 din comuna Izvoarele va funcționa cu următoarea structură: Grădinița cu program normal din comuna Izvoarele.

(3) Grădinița cu program normal din comuna Izvoarele are o capacitate maximă de școlarizare de două formațiuni de studiu într-un singur schimb.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială nr. 1 din comuna Izvoarele își păstrează statutul de unitate de învățământ acreditată, înscrisă în Registrul național al unităților de învățământ preuniversitar acreditate.

Art. 3. — Direcția generală învățământ preuniversitar din Ministerul Educației și Cercetării, unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială nr. 1 din comuna Izvoarele, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Giurgiu vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 21 mai 2020.
Nr. 4.313.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 4

din 20 ianuarie 2020

Dosar nr. 1.120/1/2019

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Alina Iuliana Țuca	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țândărescu	— judecător la Secția I civilă
Simona Gina Pietreanu	— judecător la Secția I civilă
Aurelia Rusu	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.120/1/2019 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Specializat Mureș în vederea dezlegării următoarelor chestiuni de drept:

„1. Modul de interpretare a dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă cu trimitere la ipotezele de

transmisiune a calității procesuale în situația actelor de înstrăinare cu titlu particular, *inter vivos*, în sensul în care calitatea procesuală se raportează și decurge strict din calitatea de parte în raportul juridic de drept material, indiferent de etapele judecătii, sau în etapa judecării căilor de atac interpretarea noțiunii se subsumează preluării calității de parte ca urmare a participării la judecata litigiului în primă instanță?

2. Modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 38—39 din Codul de procedură civilă în sensul în care acestea reglementează o instituție de sine stătătoare, fără distincția dată de calitatea părților în proces și etapa de judecată (primă instanță, respectiv căi de atac), sub rezerva dovedirii transmisiunii intervenite în cadrul raportului de drept material dedus judecătii, sau, din contră, reținerea reglementărilor ca fiind de drept comun în materia transmisiunii calității procesuale a părților prin acte cu titlu particular, *inter vivos*, valorificate în concret în cadrul litigiului prin mijlocirea unei forme de intervenție dintre cele reglementate de dispozițiile art. 61—79 din Codul de procedură civilă, în condițiile și limitele stabilite de acestea, inclusiv în raport cu dispozițiile aplicabile în funcție de etapele judecătii (primă instanță, respectiv căi de atac)?”

5. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

6. Tribunalul Specializat Mureș a dispus, prin Încheierea din 4 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 11.035/320/2017*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunile de drept anterior menționate.

II. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

7. Art. 32 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„Orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia: [...] b) are calitate procesuală;”.

Art. 38 din Codul de procedură civilă:

„Calitatea de parte se poate transmite legal sau convențional, ca urmare a transmisiunii, în condițiile legii, a drepturilor ori situațiilor juridice deduse judecătii.”

Art. 39 din Codul de procedură civilă:

„(1) Dacă în cursul procesului dreptul litigios este transmis prin acte între vii cu titlu particular, judecata va continua între părțile inițiale. Dacă însă transferul este făcut, în condițiile legii, prin acte cu titlu particular pentru cauză de moarte, judecata va continua cu succesorul universal ori cu titlu universal al autorului, după caz.

(2) În toate cazurile, succesorul cu titlu particular este obligat să intervină în cauză, dacă are cunoștință de existența procesului, sau poate să fie introdus în cauză, la cerere ori din oficiu. În acest caz, instanța va decide, după împrejurări și ținând

seama de poziția celorlalte părți, dacă înstrăinătorul sau succesorul universal ori cu titlu universal al acestuia va rămâne sau, după caz, va fi scos din proces. Dacă înstrăinătorul sau, după caz, succesorul universal ori cu titlu universal al acestuia este scos din proces, judecata va continua numai cu succesorul cu titlu particular care va lua procedura în starea în care se află la momentul la care acesta a intervenit sau a fost introdus în cauză.

(3) Hotărârea pronunțată contra înstrăinătorului sau succesorului universal ori cu titlu universal al acestuia, după caz, va produce de drept efecte și contra succesorului cu titlu particular și va fi întotdeauna opozabilă acestuia din urmă, cu excepția cazurilor în care a dobândit dreptul cu bună-credință și nu mai poate fi evins, potrivit legii, de către adevăratul titular.”

Art. 458 din Codul de procedură civilă:

„Căile de atac pot fi exercitate numai de părțile aflate în proces care justifică un interes, în afară de cazul în care, potrivit legii, acest drept îl au și alte organe sau persoane.”

Art. 478 din Codul de procedură civilă:

„(1) Prin apel nu se poate schimba cadrul procesual stabilit în fața primei instanțe. [...]”

(3) În apel nu se poate schimba calitatea părților, cauza sau obiectul cererii de judecată și nici nu se pot formula pretenții noi. [...]”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată

8. La 29 august 2017, reclamanta A a formulat o cerere având ca obiect pretenții în contradictoriu cu pârâțul B, urmând procedura cererii de valoare redusă, reglementată de art. 1.026—1.033 din Codul de procedură civilă, acțiune înregistrată cu nr. 11.035/320/2017*.

9. Prin Sentința nr. 7.972 din 21 decembrie 2017, Judecătoria Târgu Mureș a admis în parte cererea de valoare redusă promovată de A, hotărâre ce a fost comunicată către A, la sediul indicat al C, prezumtiv reprezentant al A în România.

10. Împotriva acestei sentințe a declarat apel D, persoană juridică străină cu sediul în Malta, care a indicat același sediu al lui C în România și a solicitat comunicarea actelor de procedură la acest sediu.

11. În motivarea apelului, D a arătat că este succesor cu titlu particular al lui A și a depus la dosar un contract de vânzare-cumpărare de creanțe semnat la 7 decembrie 2018, respectiv 12 decembrie 2017, un extras din Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare de înscriere a contractului de cesiune, menționându-se data cesiunii ca fiind 7 decembrie 2018, în care sunt enumerate creanțele presupus cedate, printre care și creanța deținută de A împotriva pârâțului B, respectiv o notificare a debitorului cedat din 11 decembrie 2017, adresată pârâțului, în cuprinsul căreia se indică drept dată a cesiunii 7 decembrie 2018, însă fără vreo dovadă a comunicării efective.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

12. Asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, instanța de trimitere a reținut că sunt îndeplinite cerințele textului normativ menționat.

13. Condiția privind soluționarea cauzei în ultimă instanță s-a apreciat ca fiind îndeplinită în prezentul litigiu, având în vedere că obiectul îl reprezintă soluționarea cererii de apel împotriva Sentinței nr. 7.972 din 21 decembrie 2017, pronunțată de Judecătoria Târgu Mureș în Dosarul nr. 11.035/320/2017*, în procedura cererii de valoare redusă.

14. Potrivit dispozițiilor art. 1.033 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărârea pronunțată în procedura cererii de valoare redusă este supusă numai apelului; prin urmare, Tribunalul Specializat Mureș este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

15. Chestiunea de drept este relevantă pentru soluționarea pe fond a cauzei, întrucât soluționarea apelului este determinată

în mod neechivoc de lămurirea modului în care se aplică dispozițiile art. 38—39 din Codul de procedură civilă și de efectele concrete pe care le pot produce aceste prevederi în raport cu situația de fapt din cauză.

16. Astfel, soluționarea pe fond a apelului este condiționată de primirea însăși a apelului, iar acest aspect este direct influențat de stabilirea existenței sau inexistenței calității procesuale a apelantei — tocmai chestiunea de drept a cărei interpretare se solicită a fi dezlegată.

17. Chestiunea de drept este nouă, în sensul că asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al părților

18. La 11 februarie 2019, apelanta D a arătat că, drept urmare a transmiterii ce a operat, pe cale convențională, la nivelul raporturilor de drept substanțial, a intervenit o schimbare și în planul dreptului procesual, pentru că acesta din urmă nu poate fi decât o reflectare a celui dintâi.

Așadar, în urma cesiunii, creditorul inițial A a pierdut calitatea procesuală, astfel că promovarea unui eventual apel de către acesta ar fi fost nulă.

19. B nu a formulat niciun punct de vedere cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. Referitor la modul în care instanțele competente teritorial pe raza județului Mureș au interpretat dispozițiile legale ce reglementează transmisiunea calității procesuale prin acte juridice între vii cu titlu particular, s-au identificat mai multe soluții adaptate diferitelor situații de fapt ivite în practică.

21. Într-o primă opinie se pornește de la faptul că dispozițiile art. 39 alin. (1) teza I din Codul de procedură civilă stabilesc ca regulă faptul că, în cazul în care intervine transmiterea dreptului litigios în cursul judecării (transferul dreptului material), judecata va continua între părțile inițiale.

22. Dispozițiile art. 39 alin. (2) din Codul de procedură civilă oferă totuși soluții pentru garantarea accesului la justiție al succesorului cu titlu particular, însă acest acces nu poate fi considerat absolut. Dacă se poate afirma că transmiterea drepturilor sau a situațiilor juridice deduse judecării este supusă normelor de drept substanțial, care, după cum s-a menționat anterior, sunt reglementate în mare parte de norme de drept care nu sunt imperative, în ceea ce privește litigiul declanșat, deducerea spre judecata unei instanțe a dreptului/situației juridice atrage incidența unor norme procesuale, printre care și cele de ordine publică, generate de interesul unei bune administrări a justiției.

23. Interpretând art. 39 alin. (2) din Codul de procedură civilă în sens contrar și luând act de transmiterea calității procesuale direct, *ope legis*, se poate ajunge la stabilirea unor raporturi juridice între părți, anihilându-se, de exemplu, o verificare proprie dreptului material (cea legată de îndeplinirea condițiilor de opozabilitate a cesiunii).

24. Această interpretare ar urma să fie aplicabilă atât în judecata în fața primei instanțe, cât și în faza apelului, apreciind că în felul acesta sunt respectate dispozițiile art. 458 din Codul de procedură civilă (dispoziții de ordine publică), în sensul în care se reglementează că numai părțile aflate în proces pot exercita căile de atac.

25. Într-o a doua opinie, în acord cu cea exprimată în doctrină, art. 39 alin. (2) din Codul de procedură civilă reprezintă o instituție de sine stătătoare, *sui generis*, astfel că, ori de câte ori intervine o transmisiune a calității procesuale prin acte juridice *inter vivos* convențională, este suficient ca succesorul cu titlu particular să aducă la cunoștința instanței această împrejurare și să solicite introducerea în proces, urmând ca

instanța să decidă, după caz, dacă înstrăinătorul va fi menținut sau nu.

Referitor la modul în care instanțele competente teritorial pe raza județului Mureș au interpretat dispozițiile legale ce reglementează transmisiunea calității procesuale prin acte juridice între vii cu titlu particular, s-au identificat mai multe soluții adaptate diferitelor situații de fapt ivite în practică.

26. Astfel, Tribunalul Specializat Mureș a pronunțat două tipuri de soluții:

a) soluționarea apelului s-a făcut ca atare, fără vreo mențiune cu privire la împrejurarea transmiterii calității procesuale;

b) respingerea apelului formulat direct de către cesionarul-succesor cu titlu particular al reclamantei inițiale, ca fiind formulat de o persoană lipsită de calitate procesuală activă, motivându-se, în esență, că transmisiunea calității procesuale a avut loc în timp ce încă se derula judecata în fața primei instanțe, astfel că intervin dispozițiile art. 458 din Codul de procedură civilă care limitează calitatea celor ce pot formula apel la părțile litigiului din primă instanță, menționând totodată că interpretarea ar fi fost alta în situația în care transmisiunea calității procesuale s-ar fi efectuat ulterior pronunțării sentinței de către prima instanță.

27. Opinia instanței este aceea că, în principiu, în determinarea calității procesuale în apel nu se poate face abstracție de cadrul procesual stabilit în primă instanță.

28. Ca atare, fără a fi neapărat relevant când a operat transferul drepturilor deduse judecății, atât timp cât prima instanță s-a pronunțat, apelul va putea fi exercitat doar de către părțile care au participat în primă instanță, pentru că doar așa poate fi stabilit un cadru procesual legal pentru judecarea apelului.

29. Odată stabilită cu prioritate componenta de natură procesuală a calității, poate fi adusă la cunoștința instanței de apel situația transferului operat pe tărâmul dreptului material și consecința transmisiunii calității procesuale astfel determinate.

30. A primi un apel înaintat de către o persoană care nu a avut calitatea de parte în fața primei instanțe nu poate fi justificat nici în temeiul art. 458 teza finală din Codul de procedură civilă, câtă vreme cazurile de legitimitate procesuală sunt excepții de strictă interpretare și trebuie prevăzute expres, or o asemenea dispoziție nu există pentru situația înstrăinătorului cu titlu particular.

31. Pierderea dreptului de a exercita calea de atac formulată de către un succesor cu titlu particular este o consecință care se răsfrânge asupra dreptului de acces liber la instanță; ca atare, dezlegarea ce urmează a fi dată chestiunii de drept este importantă.

32. În ceea ce privește cea de-a doua întrebare, opinia instanței depinde de răspunsul dat primei întrebări, care ar putea conține, de altfel, răspunsul implicit și la a doua întrebare, în situația în care dezlegarea chestiunii de drept va fi în sensul în care calitatea de parte în apel decurge strict din calitatea de parte la raportul de drept material dedus judecății.

33. Însă, în situația în care problema calității procesuale va fi apreciată ca determinată cu prioritate de cadrul procesual stabilit în primă instanță, se va pune problema modulului de valorificare a cesiunii în cadrul apelului, sens în care instanța înțelege să își însușească prima opinie dintre cele două expuse, apreciind că aceasta asigură o mai mare coerență în ceea ce privește aplicarea efectelor juridice ale transmiterii calității procesuale în cursul procesului, fiindcă oferă pârghiile procesuale adecvate și nuanțate fiecărei etape procesuale în care poate interveni un asemenea act de dispoziție al părților, cu respectarea atât a normelor de ordine publică, cât și a previzibilității procesului civil.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

34. Punctele de vedere transmise de curțile de apel Bacău, Constanța, Craiova, Galați și Iași sunt pur teoretice și nu au suport jurisprudențial.

35. Curțile de apel Alba Iulia și Brașov au înaintat puncte de vedere și hotărâri judecătorești apreciate ca fiind relevante, însă opiniile teoretice exprimate nu se reflectă în jurisprudența înaintată.

36. Conform jurisprudenței înaintate de celelalte curți de apel — Curtea de Apel București (Încheierea din 31 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.033/94/2017, și Încheierea din 4 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 9.855/94/2015*, ale Judecătoriei Buftea), Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Oradea (Încheierea din 5 mai 2016 a Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. 3.555/111/2015), Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Suceava și Curtea de Apel Timișoara, ce urmează a fi valorificată în cadrul prezentei decizii, rezultă că, în practică, există o abordare cvasiunitară a acestor chestiuni.

37. Astfel, într-o opinie majoritară s-a apreciat că introducerea în cauză a succesorului cu titlu particular nu se identifică cu niciuna dintre formele de intervenție a terților în proces, aceasta fiind tratată ca o instituție juridică aparte, reprezentând mijlocul procesual prin care se pune în discuție transmiterea calității procesuale active sau pasive a înstrăinătorului; calitatea procesuală se raportează și decurge din calitatea de parte în raportul juridic de drept material, indiferent de etapele judecății.

În aceste condiții, s-a arătat că instanța nu se pronunță asupra admisibilității în principiu a cererii, ci numai îl citează pe cel indicat drept succesor cu titlu particular; introducerea în cauză poate interveni în orice moment al procesului, inclusiv în căile de atac, deoarece nu presupune modificarea cererii de chemare în judecată; dobânditorul cu titlu particular, introdus în cauză, nu datorează o taxă judiciară de timbru distinctă de înstrăinător, obiectul procesului rămânând neschimbat; nici partea care a formulat cerere de introducere în cauză a dobânditorului cu titlu particular nu datorează taxă judiciară de timbru pentru această cerere, întrucât, din perspectiva acesteia, cererea nu reprezintă decât un incident procedural care pune în discuție cadrul procesual sub aspectul părților, fără implicații în ceea ce privește obiectul procesului.

Așa fiind, introducerea în cauză a succesorului cu titlu particular, în condițiile art. 39 alin. (2) din Codul de procedură civilă, este obligatorie atunci când acesta, având cunoștință despre proces, își manifestă voința în acest sens, nefiind facultativă pentru instanță, care are însă drept de liberă apreciere în ceea ce privește situația înstrăinătorului sau a succesorului universal ori cu titlu universal al acestuia, dispunând menținerea sau, după caz, scoaterea acestuia din proces.

Pe cale de consecință, în plan procesual, transmisiunea dreptului litigios dedus judecății nu va fi valorificată, în concret, în cadrul litigiului, prin mijlocirea unei forme de intervenție dintre cele reglementate de dispozițiile art. 61—79 din Codul de procedură civilă, nefiind necesară aplicarea filtrului admisibilității, în condițiile în care calitatea procesuală a succesorului cu titlu particular va fi verificată în mod obligatoriu de către instanță, sarcina dovedirii calității revenind părții care formulează calea de atac.

38. Într-o opinie minoritară s-a remarcat tendința de a respecta regulile impuse de prevederile art. 61—79 din Codul de procedură civilă și de a se considera că nu există o instituție distinctă în cazul transmiterii calității procesuale.

39. Problema de drept ce face obiectul sesizării a fost supusă dezbaterii în cadrul întâlnirii profesionale din trimestrul III 2018 pentru unificarea practicii judiciare și formarea profesională continuă, iar opinia majoritară a judecătorilor din cadrul instanțelor din aria de competență a Curții de Apel Târgu Mureș a fost următoarea: în situația în care, în cursul procesului, are loc o transmisiune a calității procesuale pentru una dintre părți, indiferent de stadiul procesual, primă instanță sau cale de atac, sau de calitatea părții (reclamant, pârât, apelant sau intimat, deopotrivă reclamant sau pârât în primă instanță), se impune ca, la solicitarea succesorului, formulată printr-o cerere înaintată la dosar, să se ia act de transmitere și să se dispună în sensul în care cesionarul să fie introdus drept parte în dosar.

În susținerea acestei opinii s-au avut în vedere următoarele argumente: mecanismul prevăzut de dispozițiile art. 39 alin. (2) din Codul de procedură civilă se aplică ca o instituție procesuală de sine stătătoare, nefiind necesară folosirea unor instituții ajutoare, precum sunt cele reglementate de capitolul II secțiunea a 3-a din titlul II al Codului de procedură civilă; în caz contrar, prevederile anterior menționate ar fi lipsite de efect, or, acordând eficiență principiului efectului util, legea trebuie interpretată în sensul în care își găsește aplicarea, iar nu în sensul în care nu ar produce niciun efect, această soluție fiind susținută și doctrinar.

40. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 953/C/1.581/III-5/2019 din 27 mai 2019, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. **Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție**

41. La nivelul Curții Constituționale nu a fost identificată jurisprudență relevantă.

42. În ceea ce privește jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, au fost identificate soluții recente prin care s-a apreciat că introducerea în cauză a succesorului cu titlu particular nu urmează regimul juridic al cererilor de intervenție și poate fi făcută inclusiv în calea de atac a recursului (a se vedea Încheierea din 17 aprilie 2019, pronunțată de Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 46.864/3/2015, Decizia nr. 1.049 din 16 mai 2019, pronunțată de Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 6.321/2/2017, hotărâri nepublicate).

IX. **Punctul de vedere exprimat de către judecătorii-raportori asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**

43. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea nu întrunește toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

X. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

X.I. **Asupra admisibilității sesizării**

44. Sub aspectul obiectului și al condițiilor sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, cerințe care se impun a fi întrunite în mod cumulativ:

a) existența unei cauze în curs de judecată;

b) cauza să fie soluționată în ultimă instanță;

c) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

d) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

e) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra sa și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

45. Referitor la condițiile de admisibilitate ce vizează existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimă instanță, se consideră că cerințele legale sunt îndeplinite, întrucât completul de judecată legal investit cu soluționarea cererii de apel în procedura cererii de valoare redusă urmează să pronunțe o hotărâre judecătorească care, conform art. 634 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, este definitivă. Astfel, soluția pronunțată în cadrul acestei proceduri sumare și expeditivă de către judecătoria este supusă numai apelului la tribunal, iar hotărârea instanței de apel este definitivă, potrivit art. 1.033 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă.

46. Condiția necesară pentru declanșarea mecanismului procedural referitoare la existența unei chestiuni de drept noi, asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și care nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii, ridică o serie de clarificări în ceea ce privește identificarea problemei de drept, precum și a elementului de noutate a acesteia, dat fiind faptul că legiuitorul impune cu caracter generic ca asupra respectivei probleme de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat.

47. Din perspectivă doctrinară s-a apreciat că sesizarea instanței supreme ar fi justificată sub aspectul îndeplinirii elementului de noutate atunci când problema de drept nu a mai fost anterior dedusă judecății, deci atunci când instanța supremă nu a mai statuat printr-un recurs în interesul legii sau un recurs în casație asupra acesteia.

48. Se consideră că analiza în ansamblu a art. 519 din Codul de procedură civilă determină concluzia întrunirii cerinței legale, întrucât chestiunea de drept este nouă atât timp cât problema de drept nu a fost deja soluționată printr-o hotărâre prealabilă sau recurs în interesul legii, adică printr-o hotărâre judecătorească cu forță juridică obligatorie *erga omnes* și care să aibă menirea să atingă scopul urmărit de legiuitor din perspectiva sporirii rolului constituțional al instanței supreme, respectiv acela de unificator al practicii judiciare, prin asigurarea funcționalității mecanismelor judiciare reglementate de Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă. Cu privire la chestiunea de drept sesizată se poate observa că nu există nicio jurisprudență consolidată a instanțelor naționale în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

49. Așadar, este îndeplinită condiția privind elementul de noutate a chestiunii de drept supuse analizei atât timp cât, potrivit evidențelor statistice, asupra problemei de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre prealabilă ori decizie în interesul legii, nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și, mai mult, jurisprudența conturată este de dată relativ recentă.

50. În ceea ce privește întrunirea condiției de admisibilitate ce vizează existența unei probleme de drept care ar putea face obiect al sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie să aibă determinată o chestiune de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită și care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

51. Or, în privința chestiunii de drept identificate de către titularul sesizării, problema semnalată nu reprezintă o veritabilă chestiune juridică care să determine probleme de interpretare a unor texte de lege imperfecte, lacunare ori contradictorii.

52. Se observă că, spre deosebire de legislația franceză, care prevede expres condiția dificultății serioase, veritabile și pe cea a interesului pentru un număr mare de cazuri, pentru sesizarea instanței supreme, legislația internă lasă o largă marjă de apreciere titularilor sesizării sub acest aspect, ceea ce poate determina transformarea mecanismului hotărârii prealabile în reversul său, respectiv într-o procedură dilatorie pentru litigii caracterizate, prin natura lor, ca fiind urgente.

53. În doctrină s-a apreciat, de asemenea, că: „Această chestiune de drept trebuie să prezinte o dificultate suficient de mare”, iar problema de drept supusă dezbaterii „trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare” (V. Ciobanu, M. Nicolae, coordonatori, ș.a. — Noul cod de procedură civilă comentat și adnotat, Editura Universul Juridic, București, 2013, vol. I, pag. 1214).

54. În condițiile în care, prin utilizarea mecanismului de interpretare a legilor, se poate realiza cu ușurință, așa cum, de altfel, au procedat majoritatea instanțelor naționale, corecta aplicare a normelor menționate anterior, se vădește a nu fi întrunită cerința ca această chestiune de drept să prezinte o dificultate suficient de mare, necesară declanșării procedurii deduse judecării.

55. Astfel, verificând jurisprudența instanțelor naționale, se constată că aceasta a recunoscut, în mod cvasiunanim, posibilitatea transmiterii calității procesuale, indiferent de stadiul procesual, deci inclusiv în căile de atac, ca urmare a facultății părților de a dobândi sau transmite drepturi chiar în cursul procesului și tocmai în legătură cu pretențiile deduse judecării. Potrivit jurisprudenței, persoana care dobândește drepturi sau și-a asumat obligații în legătură cu pretențiile deduse judecării va deveni parte în procesul civil. De altfel, concepția potrivit căreia îndreptățirea de a fi parte în proces ar aparține numai titularilor drepturilor și obligațiilor ce formează obiectul raportului de drept material și că nu ar exista un caracter strict procesual al noțiunii de legitimare procesuală a fost majoritară și anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă și a fost confirmată de legea nouă prin art. 36.

56. Totodată, din conținutul hotărârilor transmise de curțile de apel rezultă că art. 39 din Codul de procedură civilă vizează modul de realizare a substituirii procesuale a părții care a transmis dreptul prin acte cu titlu particular și, fie că acest lucru se realizează din inițiativa dobânditorului cu titlu particular, fie că o cerere de introducere în cauză a fost formulată de părțile inițiale sau de succesorii lor universali sau cu titlu universal, nu au fost aplicate de niciuna dintre instanțe instituții precum intervenția voluntară, chemarea în judecată a altor persoane care ar putea pretinde aceleași drepturi ca și reclamantul ș.a.m.d.

57. În acest context este util a se arăta că, practic, un punct de vedere contrar anterior arătate a fost identificat într-o singură hotărâre (Decizia nr. 1.452 din 22 martie 2019 a Tribunalului Argeș). Este adevărat că instanța de trimitere invocă existența și a altor hotărâri, însă acestea nu au fost anexate sesizării și nici nu au fost transmise de către Curtea de Apel Târgu Mureș. Așadar, o opinie izolată, nesprijinită măcar de o parte a doctrinei, nu poate susține caracterul dificil al chestiunii de drept sau potențialul textelor de lege de a genera practică neunitară.

58. De asemenea, trebuie arătat că examenul sumar al doctrinei a relevat că introducerea în cauză a succesorului cu titlu particular, din oficiu sau la cererea uneia din părțile inițiale, a succesorilor universali ori cu titlu universal ai acestora sau din

inițiativa dobânditorului cu titlu particular însuși este o instituție procesuală de sine stătătoare, care nu se identifică cu niciuna dintre formele de intervenție a terților în proces, că poate interveni în orice moment al procesului, deci inclusiv în căile de atac, că înlocuirea înstrăinătorului se analizează de către instanță, avându-se în vedere împrejurările cauzei ș.a.m.d. (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, G. Boroi, M. Stancu, Drept procesual civil, fila 43, Editura Hamangiu, 2015, G. Boroi, Octavia Spineanu Matei ș.a., Noul Cod de procedură civilă, Comentarii pe articole, ediția a 2-a revizuită și adăugită, paginile 127, 128, Ioan Leș, Noul Cod de procedură civilă, Comentariu pe articole, art. 1—1133, filele 66, 67, Editura C.H. Beck, 2013). Prin urmare, doctrina nu a identificat în textele supuse analizei nicio potențială dilemă de interpretare, de natură să justifice demersul instanței de trimitere.

59. Scopul pronunțării unei hotărâri prealabile este acela de a da dezlegări asupra unor probleme veritabile și dificile de drept.

60. Cerința esențială privind existența unei chestiuni de drept are în vedere o chestiune de drept reală, iar nu aparentă, trebuind să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege ori incidența și aplicarea unor principii generale al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.

61. În acest sens, instanța care inițiază sesizarea este obligată să releve norma a cărei interpretare se solicită, caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la o jurisprudență neunitară.

62. Or, în cuprinsul încheierii de sesizare, în raport cu modul concret de formulare a întrebărilor de către instanța de trimitere, nu este evidențiată o chestiune de drept care să poată antrena o interpretare duală sau contradictorie a unui anume text de lege incident cauzei și nici nu sunt relevate aspecte de drept determinate pentru soluționarea pe fond a cauzei, a căror dificultate să atragă necesitatea pronunțării unei hotărâri prealabile, astfel cum impun cerințele instituției de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

De altfel, la nivelul instanței de trimitere — Curtea de Apel Târgu Mureș și al instanțelor din aria sa de competență, așa cum rezultă din minuta întâlnirii profesionale din trimestrul III 2018 pentru unificarea practicii judiciare și formarea profesională, menționate la paragraful 39 din prezenta decizie, s-a luat în dezbatere această chestiune de drept și a fost însușit, prin vot majoritar, punctul de vedere exprimat unanim de doctrină.

63. Pe de altă parte, întrebările adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție nu vizează o chestiune de drept punctuală, concretă, adecvată speței, ci întreaga problematică, ridicată de incidența textelor legale privind „transmiterea calității procesuale”, „situația procesuală a înstrăinătorului și a succesorilor săi”, „subiectele căilor de atac” și „limitele efectului devolutiv determinate de ceea ce s-a supus judecării la prima instanță”. Instanța de trimitere solicită Înaltei Curte de Casație și Justiție o interpretare a acestor prevederi legale, pentru a da o dezlegare concretă propriei cauze. Or, asemenea operațiuni de interpretare a unor texte de lege la diferite circumstanțe ce caracterizează fiecare litigiu în parte nu pot fi atribuite completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, ci revin instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

64. Din această perspectivă se constată că prin întrebarea adresată de instanța de trimitere nu se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să dezlege, cu valoare de principiu, o veritabilă problemă de drept, ci să ofere un răspuns în legătură cu „transmiterea calității procesuale prin acte juridice între vii cu titlu particular, cu acordarea unei atenții deosebite dispozițiilor

art. 458 din Codul de procedură civilă aplicabil judecății în apel” — fila 8 din încheierea de sesizare. Practic, autorul sesizării transferă instanței supreme chestiunea punctuală cu care se confruntă, anume aceea de a ști dacă poate primi un apel declarat de succesori cu titlu particular al uneia din părțile inițiale, în condițiile în care dobânditorul cu titlu particular nu a fost introdus în cauză în faza procesuală anterioară.

65. Demersul instanței de trimitere vine în contextul în care aceasta nu a identificat în plan doctrinar posibile interpretări diferite ale textelor de lege incidente, ci, dimpotrivă, o opinie unanimă a doctrinei, conturată, într-adevăr, cu privire la norme relativ noi, dar îmbrățișată treptat de majoritatea covârșitoare a jurisprudenței. Așadar, autorul sesizării nu face altceva decât să opună, în mod temerar, opiniei unanime a doctrinei propriul punct de vedere.

66. Or, în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unor texte de lege, ceea ce nu este cazul în prezenta cauză.

67. Interpretarea legii civile reprezintă o etapă în procesul aplicării acesteia, conținutul interpretării fiind tocmai stabilirea sensului voinței legiuitorului, exprimată într-o anumită normă de drept.

68. Necesitatea interpretării normei juridice rezidă în împrejurarea că, în procesul aplicării legii, judecătorul trebuie să stabilească conținutul exact al normei puse în fața sa, prin clarificarea și lămurirea sensului acesteia, pentru a fi adecvată situației de fapt prezentate, întrucât normele legale au întotdeauna un caracter general și impersonal, din care trebuie să se extragă esența aplicabilă la cazul concret. Or, rolul

instanțelor de judecată este acela de a realiza o interpretare cazuală sau judiciară care presupune ca, anterior soluționării cauzei, să se studieze circumstanțele particulare ale speței deduse judecății, să se realizeze calificarea juridică a cererii și, ulterior, să se procedeze la interpretarea normei de drept și aplicarea acesteia, pentru emiterea actului jurisdicțional final.

69. Totodată, în această materie, în doctrină, s-a subliniat că sesizarea trebuie să privească o normă de drept susceptibilă de interpretări diferite, care, odată aplicată în cauze concrete, ar genera o practică neunitară, iar aceste posibile interpretări diferite, doar prefigurate sau deja afirmate pe plan doctrinar, trebuie arătate în sesizare (Noul Cod de procedură civilă, comentariu pe articole, vol. I, G. Boroș și alții, Editura Hamangiu, 2013).

70. Reamintind că obiectul procedurii prevăzute de aceste dispoziții legale constă în interpretarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor norme de drept îndoielnice, lacunare sau neclare, care sunt determinante pentru soluționarea pe fond a cauzei, iar finalitatea demersului constă în împiedicarea apariției unei jurisprudențe neunitare în materie, se apreciază că instanța supremă nu poate fi investită, în cadrul acestei proceduri, cu însăși interpretarea și aplicarea legii în scopul soluționării cauzei respective, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată.

71. În acest context, în considerarea finalității și condițiilor de admisibilitate ale procedurii hotărârii prealabile, instituite de legiuitor pentru asigurarea jurisprudenței unitare, se constată că nu există în cauză premisele necesare declanșării unui astfel de mecanism de unificare, nefiind îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la problemele de drept cu care acest complet a fost investit.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Specializat Mureș în Dosarul nr. 11.035/320/2017* privind pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„1. Modul de interpretare a dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă cu trimitere la ipotezele de transmisiune a calității procesuale în situația actelor de înstrăinare cu titlu particular, *inter vivos*, în sensul în care calitatea procesuală se raportează și decurge strict din calitatea de parte în raportul juridic de drept material, indiferent de etapele judecății, sau în etapa judecării căilor de atac interpretarea noțiunii se subsumează preluării calității de parte ca urmare a participării la judecata litigiului în primă instanță?

2. Modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 38—39 din Codul de procedură civilă în sensul în care acestea reglementează o instituție de sine stătătoare, fără distincția dată de calitatea părților în proces și etapa de judecată (primă instanță, respectiv căi de atac), sub rezerva dovedirii transmisiunii intervenite în cadrul raportului de drept material dedus judecății, sau, din contră, reținerea reglementărilor ca fiind de drept comun în materia transmisiunii calității procesuale a părților prin acte cu titlu particular, *inter vivos*, valorificate în concret în cadrul litigiului prin mijlocirea unei forme de intervenție dintre cele reglementate de dispozițiile art. 61—79 din Codul de procedură civilă, în condițiile și limitele stabilite de acestea, inclusiv în raport cu dispozițiile aplicabile în funcție de etapele judecății (primă instanță, respectiv căi de atac)?”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 ianuarie 2020.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
GABRIELA ELENA BOGASIU

Pentru magistratul-asistent
Ileana Peligrad,
aflat în imposibilitatea de a semna,
semnează magistratul-asistent-șef delegat,
Bogdan Silviu Georgescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

